

L N B

L A T V I J A S
N A C I O N Ā L Ā
B I B L I O T Ē K A

LNB PRESES APSKATS
13-05-2022

Sagatavoja:
INFORMĀCIJAS PAKALPOJUMU UN SBA NODAĻA
UZZIŅU UN INFORMĀCIJAS CENTRS

Noskaidrots Valkas un Smiltenes novadu skalās lasīšanas čempions

Aizvadītajā piektienē Valkas pagasta saietu nama "Lugāzmuža" notika Nacionālās skalās lasīšanas sacensību 2. kārtā. Astoņu Valkas un Smiltenes novadu skolu 5. klašu skolēnu konkurenčē čempiona titulu un vietu finālā izcīnīja Jānis Kozulinš no Dāvja Ozoliņa Apes pamatskolas.

Valkas novada Centrālās bibliotēkas sabiedrisko attiecību speciāliste Ance Andrejeva-Empele informē, ka uzvarētās Jānis sacensībās uzstājās ar fragmentu lasījumu no Dzintara Tilaka grāmatas "Sausiņa". Tas uzzrunāja visus trijus žūrijas locekļus - literatūrinātnieci un latviešu valodas un literatūras skolotāju Ligu Sudari, skatuvēs mākslas lietprateļu un dziedātāju Gintu Krievkalnu un Kārķu un Ērgemes pagastu pārvalžu va-

ditāju Pēteri Pētersonu. Jāni rudenī uz finālu Rīgā, Latvijas Nacionālajā bibliotēkā, pavadis viņa latviešu valodas un literatūras skolētu Šarmīte Apine.

Otro vietu sacensībās ar pārdomātu un precīzu Enīdu Blaitones grāmatas "Slepēnās istabas noslēpumi" fragmenta lasījumu ieguva Amanda Kušķe no Valkas Jāņa Cimzes ģimnāzijas, bet kā trešo labāko žūrija atzina Elizabeti Katrinu Kucinu no Blomes pamatskolas. Viņa pārsteidza ar savu spēju iejusties un pārslēgties no dažādām lomām fragmentā no Džeimsa Petersona grāmatas "Pamatisko. Mami bralis ir briesmīgs melis". Aicinājumam piedalīties Valkas novada Centrālās bibliotēkas koordinētājas "Nacionālās skalās lasīšanas sacensības" Valkas un Smiltenes novados atsaucaši un ar lasījumiem uzstājās ari Armands

Īpašu atbalstu savai klases biedrīnei Matildei Grāvei bija sagatavojusi Valkas Jāņa Cimzes ģimnāzijas skolēni.

FOTO: ANCE ANDRĒJЕVA-EMPELE

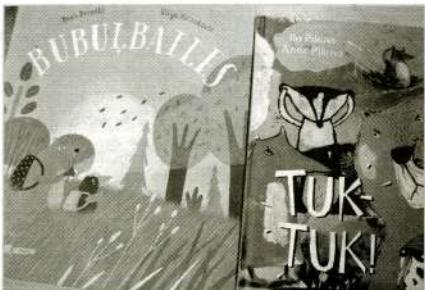
Samohvalovs no Raunas pamatskolas Drustu struktūrvienības, Matilde Grāve un Beāte Anna Vāre no Valkas Jāņa Cimzes ģimnā-

zijas, Sondra Zablocka no Blomes pamatskolas un Samanta Kuzule no Palsmanes pamatskolas. — Inga Karpova

Avots: Ziemeļlatvija

Datums: 10-05-2022

“Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija 2021” Krāslavas ģimnāzijas bibliotēkā

Latvijā jau 20 gados darbojas laišanas veicināšanas programma "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrija", kuras mērķis ir palīdzēt saukties grāmatām un to laišījumam, nodrošināt plašāku piekļuvi nesen izdotām grāmatām.

Krāslavas ģimnāzijas bibliotēka 2021.gadā aktīvi iesaistījās Latvijas Nacionālās bibliotēkas Bērnu literatūras centra iniciatīvā, saņemot finansējumu grāmatu kolekcijas iegādei Valsts izglītības satura centra (VISC) Eiropas Sociāla

fonda projekta "Atbalsts izglītojamo individuālo kompetencu attīstībai" ietvaros.

Grenzas, spīdošas, liela formāta, glancētiem vākiem, un pietīgākas, bet visas apbrīnojamībie pīvcīcīgas, mījas un smaidošas grāmatas sarindojās bibliotēkas plauktos un gaidīja laišījus. Lieļa riesta ar grāmatām notika 2.a, 2.b un 2.c klases, jo šo klašu skolēni bija visaktīvākie "Bērnu žūrijas -2021" laišījai eksperti. Tas ir skolotāju Ināras Mukānes, Daces Samsonovičas un Ineses Egles nopeins.

Laišanas maratons noslēdzās janvārī ar anketas aizpildīšanu, kur katrais eksperts veltīja grāmatām atzīngus vārdus un izvēlējās, vina�rāt, vislabāko grāmatu. 2021. gada ģimnāzijas bibliotēkā "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas" grāmatu laišanā iesaistījās un anketas aizpildīja 40 laišījai eksperti.

Aprīlī laišījai eksperti sanāca kopā ģimnāzijas bibliotēkā uz "Bērnu, jauniešu un vecāku žūrijas" noslēguma pasākumu. Par veiksmīgi paveiktu darbu katrais laišījās eksperts saņēma žūrijas organizatoru balvu – laišījai piezīmi

blocīnu un tematisko grāmatzīmi.
Projekts noslēdzās, bet laišanas prieks palika un turpināsies.
Lasīt ir stīlī!

Valentina ŅEBEDKOVA,
Krāslavas ģimnāzijas
bibliotēkas skolotāja

Avots: Ezerzeme

Datums: 06-05-2022

Latvijas labākā bibliotekāre

Latvijas Bibliotekāru biedrības konkursā par Gada bibliotekāri nupat kļuvusi Vārmenes bibliotēkas vadītāja Edīte Krasnopa.

Viņu izvirzījuši pagasta iedzīvotāji, sakot, ka Edīte ir cilvēks savā vietā, katru apmeklētāju viņa sagaidot ar īpašu attieksmi.

Kā sapulcē stāstīja E.Krasnopa: „Esmu ievēlēta par Latvijas Bibliotekāru biedrības Kurzemes nodaļas vadītāju, un 4. jūnijā Vārmē rīkošu netradicionālas sporta spēles Kurzemes kolēgiem.” Bet 13. maijā 19.00 skolas zālē notiks vēl nebijis pasākums – izzinoša spēle *Es mīlu tevi, Vārme*.

Vārmeniece Edīte Krasnopa kļuvusi par Gada bibliotekāri Latvijā.

Avots: Kurzemnieks

Datums: 10-05-2022

Talsu novada Grāmatu svētki iekāpuši pilngadībā

Divdesmit viens — tas jau ir nopietni!

Andžejs Beļevičs (centrā) — bibliotēkas dvēsele, kas arī 21. Novada grāmatu svētku atklāšanā lika atskanēt atlācēju smiekiem.

Edgara Lāča foto

Kristine Kārkliniņa

6. maijā Talsu novada Galvenajā bibliotēkā aizvadīti 21. Novada grāmatu svētki, kas noritēja no pusiņas laika līdz pat vakaram, piepildot stundas ar nodarbību, ko ik-katrs grāmatmlīnis noteikti nosauktu par prieku un haudu dveslei.

Pasākumu atklāja Andžejs Beļevičs sepiņošajā manierē, kura caurstrāvo humoru un konkrētu, nemīlot liekus vārdus, uzverot, ka «divdesmit viens — tas jau ir nopietni. Tas vairs nav astorpaldīm, un nedod Dievs, — sepiņam. Un jāsaka būtu Šķepīra vārdiem — «Būt vai nebūt?», jo tie labi sasaucas ar to, kas notiek pēdējo divi gadu laikā un notiek arī tagad. Mēs to viss dzīdām un jūtām zīpu un savā informatīvajā laukā, tāpēc lieb prieks visus sākumķūbos beidzot redzēt bez aizķūlām uzkrāsotūm lūpām.»

Vīsa pasākuma norises laikā notika Latvijas izdevniecību grāmatu tirzīns. Tāja bija iespēja par izdevniecībām cenām iegādāties grāmatas no izdevniecībām «Kontinenti», «Jumava», «Avots» un «Latvijas Grāmata».

Talsu Galvenajā bibliotēkā ar mazajiem lastājiem tikas aizraujotā un sīrsīgo grāmatu «Emī un Rū. Roboti sirds» autore Ieva Melgalve un Elizabete Lukšo-Ražinska, «Emī un Rū» ir enerģijas pilns, izklaidējoši izglītojošs detektīvīriņš, grāmata pirmskolas un sākumskolas veiksmi bērniem. Autores atklāja, ka grībot parādīt, ka pasaules glābšanai var piedalīties divieni, jo labaka tā kļūst ar katru labo nodomu un labo darbu. Notika arī filmas «Bibliogrāfs Jānis Tāle» seanss un orientēšanās Talsu Galvenajā bibliotēkā, kuru dalībnieki varēja iepazīties ar jauniem kontroloptiekumiem, kuri vairāk tika aizvadīti ar rakstnieci un režisori Kristīni Želvi, kura pēdēja laika veikusi tik daudz, ka neuzņāmāt uz Grāmatu svētkiem vienkārši nebūs iespējams.

Strādnieks ir savas algas ciņiņš

Rakstnieciec un režisor Kristine

Ieva Melgalve (no kreisās) un Elizabete Lukšo-Ražinska ir autore, kuras vīlas mudināt mezos lasītājus saprast, ka pasaules glābšanā var piedalīties ikviens, jo labāka tā kļūst ar katru labo domīnu un labo darbu.

Zelvē nupat saņēmusi Triju Zvaigžņu ordeni, un jautājot, kādas ir vīnas sajūtas un atklībūbas, nesot tādu godu, viņa teic, ka tās bijis liels pārsteigums. Kad rakstniecēi palīgti uz Valsts prezidenta kanceleļu aizsākti savu pilnu dzīves aprakstu jeb CV, tas gan līcīs aizdonēgi, bet tomēr nav nojautusi, kamēr tas tiek prāstis.

«Kad bija ziņa par ordeni, tas pāstiņām bija milzīgs pārsteigums, un protams, arī liels pagodinājums... Ja godīgi, tad necesu tas cilvēks, kurš ioti izbauda oficiālus ceremonijas. Visus «Liecos Kristaps un kīlogrāmatis...» Un ordeņa pasniegšanu gadījūnā ar zināmu stresu un trauslīmu par to, kā būs jāējet, kā jāsēz, un vīsu pārējo, tācu šīs notikuma izveršta iki ioti pacīlājos. Vīsi tie cilvēki ir joti daudzū un no atšķirīgām profesijām. Tur dzīd dažādus akcentus un izloksnes. Jau televīzijā varēja redzēt: katrs pasaša kādus trīs četrus teikuši, lai vīsi neievirktoši. Protams, pa reizei gadās, ka divi trīs paspēj iztāstīt savu bērnību un nodot svešienus arī sievai, bet tās vīs ir joti sīrsīgi. (Smējās.) Un katrs pateica ko citu. Pēc šīs ceremonijas radīja sājtu, ka patēstiēm esam bagātā valsts un esam kolosāi cilvēki. Tas bija tik patikami, ka varēju izrauties no sava burbulja, kur parasti vīs ir ap un par kultūru, tāpat societātā cīkstēšanas par to, cik vīss ir slīkš.» atklāti pastāstīja Kristīne, pasmaidojot par to, ka ordenis saņemt vienlai-

kus ar saviem jauniņas vienaudzēkiem, ar kuriem kopā bijusi balītēs, bet tagad — Prezidenta pilī. Kad bijuši arī divdesmitgadīnieki, kādi noteikti skaitītos uz viņiem un domājuši par to, kas gan no tādiem var iznākt — lekcijas kavē, starpbrīzus aiz strīra uzpīpe vai iedzeri vairāk par piekājību normu. *

Pateikts «jās ūkietami neprātīgai idejai

Kristine Zelvē uzsvēra, ka radošiem cilviekiem mēdz būt klusuma brīzi, kad tiek meklēti materiāli un jaunas idejas, un circeļa tas nav īri. Pieņemtāram, «Grossvaldi» tā bija pieci gadi vīsu materiāla vāksnām, kājējās imēšanai un cītieni darbiem, jo rēķini jau tāpat ir jānoskal. Seriāls «Emīlijā. Latvijas preses kalījene» arī. Tas viss kādā sakrāja, kā rezultāts bija reize. Tāpēc atkal noteikti bīs periods, kad kājējās nās, domāšana. Es vispār esmu no lēnajiem, kuriem vīsu patīk izdomāt, iedzīvotāties, sokojat. Tā kā seriāls «Emīlijā» ir pilnīgs eko-drama un man neraksturīgs... Man piezīmija producents Gints Grūbs un telts, kā ir iespēja pietaekties kozītīfāns-sājumam, bet gada laikā vīsam jābūt gatavam. Es jautāju: «Gada laikā vēsturiskus seriālus, ar kostīmiem un septīnas sērijas? Vai tā vispār var?» Viņi tāku atbildēja: «Es nezinu! Paskatīsimies!». Es patīcīgi «jās iedzījai, un mēs lēcām» pieredzībā rakstniecē un režisorē.

(Turpinājums 7. lappusē.)

Avots: Talsu Vēstis

Datums: 10-05-2022

Talsu novada Grāmatu svētki iekāpuši pilngadībā

Divdesmit viens — tas jau ir nopietni!

(Sākums 3. lappusē.)

Jālasa, kamēr ir laiks!

Sarunas laikā ar kultūržurnālisti Liegu Piešķi Kristine Želvē, atminoties bērnību, piemin faktu, ka tad bijuši momenti, kad kaunināta par to, ka izvēlas lasīt, nevis skriet pa plāvu, priečajoties par ziediem. Tiem, kas ir darba cilvēki un strādā fizisku darbu, allaž liekas, ka lasīšana ir lieka laika tērēšana un varbūt pat slinkošana. Kādreiz arī tiek pienesta vaina, kad tādā veidā tiek pavadīta dzīve, liekot manīt, ka tas ir bezjēdzīgi. «Es domāju, ka ir jālasa, kamēr ir laiks, jo tad, kad tiek izveidota gīmene, saimniecība un ir jaunas atbildības, tad tik tiešām nekad nav vairs laika tādā daudz lasīt, kā varēja bērnībā, skolas laikā un jaunam esot, kad to varēja darīt dienām un naktīm,» pastāsta Triju Zvaigžņu ordeņa saņēmēja.

Grāmatu svētki bez iespējas iegādāties lasāmvielu būtu tas pats, kas dzīmšanas diena bez tortes.

Edgara Lāča foto

Ar tīru un patiesu skatu uz vēsturi

Jautāta par aktuālo pašas grāmatu plauktā, ko mīl lasīt, tad

Kristine Želvē min inteliģentā vēsturnieka Timoteja Sneidera darbu «Asinszemes». «Autoram liela mīlestība ir pret Ukrainu, jot par seriālu «Emīlija. Latvijas preses karaliene» redzamo, kurā darīja pirmo reizi atklāti parādīta Kārļa Ulmaņa diktatūras kritika.■

ko daudz pētījis. Šajā grāmatā pieminētas arī Baltijas zemes un Austrumeiropa, taču īpašs akcents ir uz Ukrainas vēsturi... Bet es lasu vairākas grāmatas vienlaicīgi... Un, runājot par vēstures notikušiem, personām, par vēstures apzināšanu, saprotu, ka ir jābūt godīgam pret sevi. Ir svarīgi nolikt emocijas un ir jāpaskatās uz vēsturi atklāti un jāatzīst, ka, jā, tā tas bija. Arī mums bija autoritārais režīms, kas nesa daudz sliktā. Bijā plusi, bet bija arī minusi,» komentē Kristine Želvē, runājot par seriālu «Emīlija. Latvijas preses karaliene» redzamo, kurā darīja pirmo reizi atklāti parādīta Kārļa Ulmaņa diktatūras kritika.■

IEMĀCĪJĀMIES DISKUTĒT UN IZTEIKT SAVU VIEDOKLI

Patricia Viluma – Piedāvāšās diskusijas deva man jaunu pieredzi un emocijas. Katrā diskusijā bija īpaši un nozīmīgi. Man joti patika dzīvēci citu domas un uzskatus par dažādām tēmām. Man, kas ietuzku, visinteresantākais diskusija bija par digitālo hīglienu intereetu. Loti plašā téma, kā arī vairāk varumā ietilpi. Mans personīgais ieguvums no šim diskusijām ir tas, ka vairs nebijām tieši saku viedotājs. Es iemācījos uzklaust citus un paplašināt savu angļu valodas vārdu krājumu. Ja nakoņotu būtu līdzgā diskusiju, es noteikti piedalītos jo iemācījos daudz ko jaunu un, galvenokārt, ka tas bija interesantu.

Amandra Afanasyeva – Piešėtojė.
„Amantrė“ lietuvių literatūros skaičiavimo projekto, užsakovė savas pagal valodus žiniasrastas, ieteicu savu ir iepazintu citus viedoklius ir informaciją, kai paplašinėja manu rengiamos knygos. Kompiuterio, matematikos ir vokių iždevimais būtose, diskusijoje „Lietuvos literatūra yra viena iš mūsų“ ją taip pat veiksmingi struktūruoti un spėjū atrasti atibules iš man aktualiajame jautrijuam. Ar braiuciamis iš AVŠ vestineleibus informacijas centru atstaba labai iespėj, jo būsi įspėjai komunicari ar člankiem, kurį dzintina valoda ir išsugadina? Taip pat panaudotinių programinių tarpinių aplinkose išrengėjams ir tarpinių integracijos nurodymus.

ja, ja nōs piciatava respeča.
Sintija Elizabete Ratnika
—Saj projektu muns bila jesipā
predelātēs četras diskusijas, kas
bila veitīta dažādām tēmām.
Man visarākā patika diskusija par
sociālām tiksliem un medijapār-
tību, jo tā ir mūsu iedēna, par to
būt nākūs visveigla. Pielikādaras
diskusijas deva man iespēju pil-
veidot savas runas, prasmes, iz-
sakot savas domas sāvē cilvēku
priekšā. Ja man piedelās iespē-
jā vel pieledāties diskusijas tuvā-
kajā rakotnē, atsleķos, jo pirms
diskusijām nācas atstēķos, meklēj-
ot informāciju un izsaukt savas
domas angļiski, lai tās būtu pa-
reizi noformētas un neatdro-
nojumētas, jo vajadzēja būt gatavam,
ka kāds pirms tevis jaun pateiks to, ko
tu būt domājis.

Indra Korononaka: – Man piedāvājis diskusijas daļa iespējīgā uzbūt savas angļu valodas un viendokļu izteikšanās prasmes. Mana īstakusis ieguvums no šīm diskusijām ir valodas bārjas pārkāpēm un citu cilvēku un vīru viendokļu iepazīšanās. Visvairāk patika diskusija, kurās galvenā temats bija dažādās konflikta situācijas, tāpēc kā bija pēdēja un visi dalībnieki cits citu bija iepazīnūši, kas savukārt radīja briju un nepieciešamo atmosfēru, kas palīdzēja būti izteikties pašam

No 2021. gada 28. oktobrī līdz pat sāda 3. martam mēs, desmit Mātildas vides skolas 11.1.-2.klases skolēni un skolotāja Inese Grieža, Anna Šmaulsteku un Jāga Lubinē, kuras gatavoja mūsu diskusijām „Piedāvājot ‘Viedokļu līderu skolas’ rikotajā projekta ‘Starptautiskās sadarbības uzlabošanas starp Latvijas un ASV kopienām, izmantojot iestiešanas diskusijas”, ko atbalstīja ASV vēstniecība Mazo grantu programma. Mēs ar entuziasmu diskutējām ar pieredzējušiem aktivistiem, zurnālistiem, psiholoģiem un ar citiem interesentiem gan par bēgumiem, gan par sociālo tīklu ietekmi uz ikdienu, gan par digitālo hīgēniju, kā arī par konfliktu risināšanu.

Pēc diskusijām devāmies uz Latvijas Nacionālo bibliotēku, kur pēdējo reizi satikāmies ar projekta vadītāju un ASV vēstniecības darbiniekiem un sapēnām sertifikātiem par dalību. Mēs ar interesanti klāsumi un diskusijām ar projekta dalībniekiem par apmaiņas programmu iespējām ASV un par to, kas jauniesīm tagad ir aktuāls un kas intereseš. Gan diskusijas, gan braucieni uz LNB nevienu neatstāja vienaldzīgu, tādēļ gribam izteikt savas pārdomas par šo projektu un par ieguvumiem.

ar interesu uždausināt citus. Vēlos pieņemt ar braucienu uz Latviju Nacionālo bibliotēku. Amerikas vēstnieča mums visiem nozīmējās interesantas un nozīmīgas atklātības, kā pēc tam saņemtās seififikācijas. Kopumā tām ir viens īstums, ka tām būtu vēlāk labi, ja vienbraucienā bija ietilpīgāks un interesantāks, ko man nācēs piedevēt laikā. Domāju, ka pēc kada gada es būtu formācijas. Ja man piešķautu pieprasījumu diskusijām nākotnē, es visdzīvāk piekritu, bet tas ir atkarīgs no diskusijas tēmas. Protams, tas nav tiekšķis, taču tās ir tās!

Anastasija Rēzvska: – Es piešķaujot četrus diskusijus un ar pārākīnu vācu tamēju, ka šis projekts man deva daudz nozīmīgu. Pirmsākumi, es vairs nebaidos runāt.

īlgak nekā parasti. Sākumā izņu tās, un bailes par iespēju pieļaut klūdas, kā arī hīcas neeliks pārākīnu vācu tamēju, kas citi nepiekrītais manam viedoklim. Pēdēja diskusija es jau biju pieciņus pie apkarējo kļābnotēs un zināju, ka manu viedokli pieņems, ja tas atzīsties par pārākīnu tamēju. Tātad es neesmu parādījis, kāds diskusiju

ar mieru piedāvātās tādās diskusijas vēlreiz.

Daniela Danilova – Kopš mācību gada sākuma iestājoties projekta "Statupāniši sadarbības uzlabošanas starp Latviju un ASV kopienām", izmantojot tiešsaistes diskusijas*, kura ietvaros notikā četrās diskusijas par aktuālumā tām, kā bēgļi, konflikti un medijiaprāta. Personīgi man visvairāk patika diskusijas par medijsatrabutu un konfliktu risināšanu, jo tīši tas skar mums visvairāk. Man patika ieteikumi savas domas, kā arī rakstauzīs citu viedokļus un pieprasījumi.

angļiski un manas valodas zināšanās ir klūdavus daudz labākais Otrākāt, es uzziņuji par konfliktiem, par sociālo uzticību, politiku. Trešākāt, iuzīmu citu cīviņu viedokli, par dažādumā tēmām. Interesantākā diskusija, manuprāt, bija par konfliktiem, mēs pīskārējāmies daudzām aktuālumā tēmām, piemēram, par bullingu un psiholoģisko atbalstu. Runājām par politiku, par Krievijas un Ukrainas kopienas konfliktu. Nākome es labpeč piedāvājis Šādos projektos, jo šī ir interesanta pieredze, kas mani ietekmēja.

Maksims Timofjevs – Piešķiroties sājā projektpārā, kāpēdām es spēju pārņemt angļu valodu barjeru, uzlabojot angļu valodu zināšanas, kā arī papildināju savas zināšanas dažādās tēmas, jo es diskējuju ar izglītīgojam un zināšību cīviņiem, kuri bija interesanti klausītie. Pēc vismaz diskusijām es pēc braucieniem uz Latviju, Nacionālo biblioteku, īstādījumu, kā arī viesību laikā daudz labākās iepazīstu.

viegla gaisotne. Man patika tas, ka, neskaitotuz dažādiem viegliem un uzskaitēm, tā veltu pieņems par tevi arbalis, tādējā mani paziuda balsi izteikt saviem viedokļiem. Pateicīties tam, ka esmu entuziastisks, es labej pildītos līdzīgos projektos, tonēr diskusiju laikā dzīvējut jai apjaunīgi, jo vajadzētu mēklet daudz infomācijas un faktu, tapecē biezītīgi norāsum. Bez infomācijas un faktiem diskusijas norūpē netiks interesants, tādēj es vēlējos, lai diskusijas būtu morderīgas abām rūsēm.

Henriete Igaučiute – Man patičiai piedėlės diskusijas, un, manuprast, interesantoki no tām bja par socijaliem tūkstem ir dīgaliu higēnu. Man si īemta liekas tāda, kur katram ir ko savu pateti. Sakoties diskusijas, es neįgadini, ka visi iš jų cienis įsičiu. Ta lemesla dei es par tai ikimācios priežiūrai piedėlės diskusijas. Mans liekalių personaigis ieguvimai varėtu būt užlabotais aljangu valodus zināšanās. Ka ar ieguvia priežiūrą, kad mums bija braucius iuz biblioteku. Išsiaiž diskusijas ir pavainam čiaukas rečiai iki ekstrāmū Zōom. Esma patogiai, ka varėti piedėlės pranešimais.

Viktoria Boris: – Šis diskusijas deiva lieļu iespīju liegt pētītāji komunīcē, uzlabot spējas diskutēt angļu valodā, deiva jauzināšanās, kā iespējusi ieņemt cīņas cilvēkus un dzīdzēt viņu uzskatus. Manipulē, visinterektantākā diskusija bija par dezinformāciju, tā man deiva iespīju daliņas ar citiem savas uzskatas un pieredzes, kā iespējusi uzzināt ietekumus, kā izvairīties no dezinformācijas. Braucieni uz ASV vēstniecības informāciju centru man līoti patika un deiva jaunu pieredzi un iespīju uzzināt par Amerikas skolām un nākotnes iespējam. Pateicīgus visiem, kas organizēja šo diskusiju un pasākumu, kā arī patēriņi, tiem, kas piedalījās tajā. Lai arī nākotne veļoties pēdējais nākamais diskusijas sākums.

pavadīt savu pēcpusdienu!
Maltas vidusskolas
11.1/2 klasses skolēni,
starptautiskā projekta
dalībnieki
Foto no pēdēja pasākuma

Avots: Rēzeknes Vēstis
Datums: 10-05-2022

REDAKCIJAS SLEJA

DACE PLAUME,
ŽURNĀLISTE
DACE.PLAUDE@ALUKSNEIEM.LV

Esam pelnījuši jaunu bibliotēku

Jauna bibliotēka Alūksnē ir ilgi gaidīta un šoti vajadzīga mūsu pilsētai. Kad pagājušā gada rudenī pašvaldība un Alūksnes pilsētas bibliotēka aicināja tās lietotājus uz diskusiju "Kādu es vēlos jauno bibliotēku?", jo tas ir viens no plānotajiem pašvaldības projektiem, šī ideja skaitā šoti cerīga, jo diskusijas notika dažādām sabiedrības grupām - jauniešiem, jaunajām māmiņām, senioriem un ikvienam interesentam. Cita lieta - kāda bija atsauceiba.

Sopjas varēja izstudiināt bibliotēkas metu konkursa, taču publiskajā telpā pēkšņi izskanējis viedoklis, ka Alūksnē vajadzīgs baseins, prestatot ar jaunas bibliotēkas nepieciešamību, un noteik pat parakstu vākšana pret to. Savā ziņā tas neizbrīna, jo kultūras joma novāda nekad nav bijusi prioritāte. Tādēļ, manuprāt, ari ilglaicīgi veidojusies daļai vietējo iedzīvotāju attieksme, ka kultūra ir kaut kas otrsākais. Lai atcerējies, cik ilgi Alūksnei bija jāgaida uz Alūksnes Kultūras centra renovāciju.

Sie "gādīšanas svētki" turpinājās gadiem, notika vairāki projektu konkursi par jaunu kultūras centra būvniecību, taču par tiem ari viss apstājās, tālakas virzības nebija.

"Šie "gādīšanas svētki" turpinājās gadiem."

Lidzīgi ir ar bibliotēku. Tādēļ attieksme un uzskats, ka mūsu pilsētā tai nav vajadzīgas jaunas, plašakas, gašķas un modernākas telpas, joti skundīna, iespējams, tieši pašreizējās bibliotēkas telpas, kas ir šauras, apmeklētājiem ne īpaši draudzīgas (te domāju par stāvajām kāpnēm, kas ved uz otro stāvu), ir viens no jemesiem, kādēļ iedzīvotāji to neapmeklē. To bija atzīmējusi ari vairāki diskusijas "Kādu es vēlos jauno bibliotēku?" dalībnieki.

Par spīti tam, bibliotēkas darbinieki vienmēr centušies radīt saviem apmeklētājiem mājīgu noskaņu un viņi šeit jūtas gaidīti. Daudzveidīgs ir piedāvāto pasaikumu klāsts - tilšanās ar rakstniekiem, iedvesmojošiem novadniekiem, novadpētniečiem un mākslas izstādēs. Un tas viss - teptat Alūksnē.

Joprojām valda uzskats, ka bibliotēkas ir tikai drukātā literatūras krātuve, taču pēdējās desmitgades tās ir artistijušās. Lielakais publisko bibliotēku ieguvums ir informācijas tehnoloģiju ieviešana un interneta piešiegums katrā vieta, kur uztādītu datoru. Tas paveikts, pateicoties Melindas un Bila Geītsu fondu iniciatīvai, kas, saņemot Latvijas valsts un pašvaldību atbalstu, 2006. gadā sāka istoriet projektu, kas Latvijā ieguva nosaukumu "Tresais teva dēls" ("3t"). Bibliotēkas darbinieki pālīdz orientēties informācijā plūsnā un ari konsultējautājumos, kas saistīti ar visdažādāko ikdienas dzīves situāciju risināšanu. Pie tam pakalpojumi ir bez maksas.

Tādēļ ari šī sleja bibliotēkas aizstāvībai. Alūksnieši ir pelnījuši jaunu bibliotēku, un pienācis laiks to apzināties.

Avots: Alūksnes un Malienas Ziņas

Datums: 10-05-2022